

Avizul Comitetului Regiunilor — Revizuirea directivei privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului

(2013/C 218/07)

COMITETUL REGIUNILOR

- solicită ca procedurile coordonate sau comune stabilite în articolul 2 alineatul (3) să fie voluntare, și nu obligatorii; ar trebui să se precizeze clar ce alte acte legislative ale UE ar fi afectate de această dispoziție;
- respinge introducerea, la articolul 5 alineatul (2), a obligativității realizării procedurii de delimitare a domeniului de aplicare în toate cazurile, fără excepție. Responsabilitatea asigurării unui domeniu de aplicare adecvat și a unui nivel de detaliu corespunzător în cazul proiectului de mediu ar trebui să-i revină în continuare inițiatorului proiectului;
- solicită ca la articolul 5 alineatul (3) Directiva EIA să țină seama de diferitele sisteme de verificare a rapoartelor de mediu existente în statele membre, inclusiv în acele state în care verificarea rapoartelor poate fi efectuată intern sau de către autoritățile competente sau autoritățile de mediu;
- salută introducerea la articolul 6 alineatul (7) a unui termen minim de 30 de zile pentru consultările publice. Totuși, prevederea unor eventuale termene mai lungi ar trebui lăsată la latitudinea statelor membre
- solicită modificarea propunerii de la articolul 8 alineatul (1) privind aprobarea dezvoltării în așa fel încât să se țină seama de diferitele sisteme existente în statele membre și recomandă ca, pentru a contribui la calitatea și, astfel, la eficacitatea EIA, directiva să specifice durata de valabilitate a EIA;
- critică stabilirea unor termene obligatorii pentru deciziile de încheiere a unei EIA pentru proiecte la articolul 8 alineatul (3). Accelerarea procedurii, urmărită prin stabilirea termenelor, poate fi obținută într-un mod mai potrivit prin stabilirea de către statele membre a unor reguli mai nuanțate;
- solicită ca dispozițiile tranzitorii să fie formulate în așa fel încât evaluarea impactului asupra mediului în cazul proiectelor aflate într-un stadiu avansat al procedurilor să se realizeze în conformitate cu dispozițiile actualei Directive EIA.

Raportor	d-l Marek SOWA (PL-PPE), mareșalul voievodatului Małopolska (Mica Polonie)
Document(e) de referință	Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2011/92/UE privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului COM(2012) 628 final

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

A. *Observații generale*

1. subliniază că, din multe puncte de vedere, schimbările propuse ale cadrului juridic pentru evaluarea impactului asupra mediului la nivel european sunt necesare și binevenite. Totuși, Comitetul subliniază faptul că, la operarea oricărei schimbări, trebuie să se găsească un echilibru judicios între cerințele de protecție a mediului, pe de o parte, și dezvoltarea economică, pe de altă parte. Existența unor proceduri exagerat de lungi de aprobare a dezvoltării proiectelor ar putea amenința interesele economice și sociale și ar putea submina competitivitatea întregii UE. În multe cazuri, ele nu ar contribui nici la protecția mediului, nici la îmbunătățirea sănătății și a calității vieții populației. Modificările menite să asigure calitatea și consecvența procedurilor și a documentelor ar trebui operate în așa fel încât să se asigure un proces decizional efektiv și eficient.

2. totuși, constată că există îndoieli serioase cu privire la anumite modificări care ar duce la prelungirea principalelor etape ale procedurii;

3. reamintește că propunerea de revizuire a Directivei EIA va avea un impact semnificativ asupra autorităților locale și regionale, care vor deține un rol central în punerea în aplicare a măsurilor propuse. Spre deosebire de așteptările Comisiei Europene, CoR consideră că multe dintre modificările propuse la Directiva EIA vor conduce la creșterea sarcinii administrative a autorităților locale și regionale din perspectiva organizării, a gestionării și a cheltuielilor. În acest context, CoR insistă să se evite orice transfer de responsabilități de la inițiator la autoritatea competentă;

4. susține că orice creștere a costurilor sau a sarcinii administrative suportate de către autoritățile publice ar trebui evaluată în raport cu avantajele socio-economice și ecologice ale modificărilor propuse, în așa fel încât, pe termen lung, avantajele să cântărească mai mult decât cheltuielile;

5. subliniază că directiva poate da rezultate numai dacă autoritățile locale, regionale și naționale creează structuri instituționale eficiente, care dispun de resursele financiare și umane necesare, în așa fel încât toate departamentele competente, în

special cele responsabile de aspectele legate de mediu, să se poată implica activ. Comitetul subliniază că persistă necesitatea de consolidare suplimentară a capacităților autorităților locale și regionale, care ar trebui să includă o cooperare mai strânsă cu centrele naționale EIA existente și să beneficieze de sprijinul acestora;

6. solicită mai multă consecvență terminologică în textul propunerii de directivă și în anexele acesteia, pentru creșterea securității juridice;

7. sprijină intenția de a îmbunătăți calitatea rapoartelor de mediu; totuși, Directiva EIA ar trebui să țină seama de diferitele sisteme de verificare a rapoartelor de mediu existente în statele membre, regiuni și orașe;

8. consideră că noile dispoziții nu țin seama în suficientă măsură de diferitele sisteme EIA existente în statele membre (procedura EIA integrată sau separată de procedura de aprobare a dezvoltării);

B. *Domeniul de aplicare – articolul 1*

9. solicită să se clarifice motivele pentru care definiția conceptului de proiect de la articolul 1 alineatul (2) a fost extinsă, astfel încât să includă lucrările de demolare; este de părere că, dacă prin această dispoziție se dorește introducerea unei posibile EIA la lucrările de demolare pentru toate proiectele enumerate în anexa I sau II, aceasta ar putea duce la creșterea considerabilă a sarcinii administrative. CoR consideră că obligația de a realiza o EIA pentru lucrările de demolare ar trebui să se limiteze la cazurile clar definite și menționate în anexele I și II, pentru demolarea sau demontarea proiectului aflat la sfârșitul duratei de viață sau pentru lucrările de demolare necesare realizării unui proiect;

10. solicită să se reexamineze atât definiția noțiunii de „autorizare”, cât și utilizarea acesteia în partea dispozitivă a directivei, întrucât transpunerea și punerea în aplicare a Directivei privind serviciile (Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne) au adus după sine în statele membre eliminarea cerinței privind obținerea în prealabil a unor autorizări pentru prestarea anumitor servicii și înlocuirea lor cu controale *a posteriori*.

11. salută faptul că „proiectele care au ca obiectiv unic apărarea națională sau reacția la urgențe civile” sunt scutite de obligația realizării unei EIA; pentru ca această dispoziție să nu fie utilizată abuziv și să nu conducă la exceptarea de la EIA a unui număr prea mare de proiecte, în directivă s-ar putea introduce o listă de exemple de proiecte de acest tip, care au ca obiectiv reacția la urgențe civile, luând în considerare inclusiv proiectele sprijinite prin Fondul de solidaritate european;

12. deplânge faptul că propunerea nu prevede o revizuire a anexelor I și II, ratându-se astfel ocazia unei revizuiți a acestora și eventual a unei restrângeri a domeniului de aplicare pe baza experiențelor realizate; își reiterează apelul în vederea stabilirii unor praguri minime la nivelul UE, astfel încât să se asigure mai multă claritate juridică. Aceste praguri ar conduce la atenuarea diferențelor de tratament cu care se confruntă întreprinderile din UE și la reducerea sarcinii administrative și financiare pe care trebuie să o suporte autoritățile locale și regionale din diferitele state membre. S-a constatat că, la stabilirea pragurilor, unele state membre depășesc deseori marja de manevră de care dispun, fie luând în considerare doar anumite criterii de selecție din anexa III, fie exceptând anumite proiecte în prealabil. La armonizarea pragurilor ar trebui să se țină seama și de pragurile și criteriile utilizate în Directiva 2010/75/UE privind emisiile industriale (DEI).

C. „Ghișeu unic” (procedurile coordonate sau comune) – articolul 2 alineatul (3)

13. consideră că procedurile coordonate sau comune ar trebui să fie voluntare, și nu obligatorii, cum propune Comisia Europeană;

14. pentru mai multă claritate juridică, solicită ca la articolul 2 alineatul (3) să se precizeze fără ambiguitate ce alte acte legislative ale UE ar fi afectate de această dispoziție;

15. atrage atenția asupra faptului că crearea unui ghișeu unic EIA nu ar trebui să fie corelată cu o creștere a cheltuielilor cu personalul și a altor costuri, disproporționată în raport cu avantajele obținute în urma creării unui astfel de ghișeu la punerea în aplicare a evaluărilor de impact asupra mediului; solicită să se clarifice dacă dispoziția potrivit căreia „statele membre numesc o singură autoritate care este responsabilă cu facilitarea procedurii de aprobare a dezvoltării pentru fiecare proiect” ar urma să se aplice numai proiectelor care fac obiectul procedurii coordonate/comune sau tuturor proiectelor. În unele state membre, o astfel de obligație ar fi foarte greu de dus la îndeplinire, având în vedere ierarhizarea și competențele specifice

ale diferitelor autorități implicate în acest proces. În cazul statelor membre în care procedura EIA este integrată în procedura de aprobare a dezvoltării și este realizată de către autoritatea responsabilă de aprobarea dezvoltării, s-ar putea să fie necesară precizarea că aceasta din urmă poate fi una și aceeași „singură autoritate”;

D. Noi aspecte care trebuie luate în considerare în evaluarea impactului asupra mediului (articolul 3), în verificarea prealabilă (anexa III) și în raportul de mediu [articolul 5 alineatul (1), anexa IV]

16. solicită să se asigure mai multă coerență între terminologia și nivelul de detaliu care se utilizează la articolul 3 și în anexele III și IV. Factorii enumerați la articolul 3 ar trebui să facă obiectul unei descrieri mai detaliate și coordonate cu anexa IV, ca, de exemplu, în cazul trimerilor la utilizarea și ocuparea terenurilor, la ecosisteme și funcțiile lor și la „riscurile de dezastre naturale și antropice”. Comitetul solicită ca anumite liste (de exemplu, la punctul 5, „*inter alia*”) să fie prezentate cu un caracter exhaustiv, pentru a se evita extinderea domeniului de aplicare al evaluării;

17. invită Comisia Europeană să publice, în cel mai scurt timp după intrarea în vigoare a directivei revizuite, documente orientative care să includă metodologiile de identificare a impactului local al unui proiect asupra schimbărilor climatice, precum și expunerea, vulnerabilitatea și capacitatea de rezistență a unui mediu dat la riscurile de dezastre naturale și antropice;

18. solicită includerea în anexa IV punctul 5 ultimul paragraf a unor obiective de mediu stabilite la nivel regional sau local;

19. sprijină solicitarea Consiliului de a se clarifica termenul „alternative rezonabile” utilizat în directivă și evaluarea stării mediului în cazul în care proiectul nu este implementat (scenariu de bază). Nu ar trebui să fie considerate *alternative rezonabile* decât cele care totodată sunt proporționale cu obiectivele, respectă celelalte dispoziții legislative ale UE sau corespund etapei de planificare și tipului proiectului individual;

E. Procedura de verificare prealabilă – articolul 4, anexa II.A, anexa III

20. salută intenția generală a Comisiei Europene de a raționaliza procedura de verificare prealabilă și de a îmbunătăți consecvența abordărilor adoptate de statele membre, pentru a se asigura că nu se solicită EIA decât atunci când este clar că impactul asupra mediului este semnificativ;

21. critică anumite dispoziții noi, care lasă impresia că verificarea prealabilă devine o „mini EIA”. Potrivit anexei IIA și anexei III, în practică ar trebui prezentat un raport în care se evaluează dacă proiectul are efecte semnificative sau nu. Diferența constă în lipsa evaluării unor alternative în această din urmă situație. În schimb, evaluarea prealabilă ar trebui să se facă pe baza unei liste de control, care să pună la dispoziția autorităților locale și regionale mecanisme ușor de utilizat pentru identificarea evoluțiilor fără impact semnificativ. În plus, potrivit propunerii de modificare a articolului 4 alineatul (3), pentru fiecare proiect enumerat în anexa II, solicitantul trebuie să furnizeze informații legate de caracteristicile proiectului, impactul potențial al acestuia asupra mediului și măsurile pe care intenționează să le ia pentru evitarea și reducerea efectelor semnificative, în conformitate cu informațiile prevăzute în noua anexă II.A. Această dispoziție contrazice soluția autorizată în temeiul articolului 4 alineatul (2), conform căruia statele membre pot să decidă să aplice ambele proceduri menționate la literele (a) și (b). În plus, trebuie să se clarifice utilizarea pragurilor menționate la articolul 4 alineatul (2) litera (b) și să se precizeze dacă statele membre pot stabili ele însele aceste praguri, pe baza criteriilor prezentate în anexa III, sau dacă aceste praguri sunt stabilite în directivă;

22. subliniază, de asemenea, faptul că anexa III aduce, față de normele legale în vigoare, o înăsprire clară în mai multe privințe a criteriilor de selecție prevăzute la articolul 4 alineatul (4). Astfel, anexa III conține, pe lângă numeroase specificații detaliate, mai multe criterii suplimentare de care trebuie să se țină seama (riscuri de dezastre naturale, impactul proiectului asupra schimbărilor climatice, impactul asupra terenurilor agricole cu valoare ridicată pentru protecția naturii etc.), deși acestea nu au, în parte, nicio relevanță directă pentru proiecte și în unele cazuri depășesc cadrul programului de verificare a deciziei privind aprobarea dezvoltării. De exemplu, schimbările climatice reprezintă un fenomen pe scară largă și dificil de concretizat în spațiu și timp, care, în prezent, poate fi simulat doar prin modelele computerizate foarte costisitoare. La nivelul proiectelor, până acum au fost luate în considerare, la nevoie, doar efectele climatice locale. Dacă, de acum încolo, în cadrul evaluării impactului asupra mediului, se pune accentul pe schimbările climatice la scară mare, există riscul ca inițiatorii proiectelor să se confrunte cu costuri ridicate, care vor conduce la rezultate discutabile din punct de vedere tehnic și vor fi disproporționate în raport cu importanța secundară a proiectelor punctuale și lineare pentru evoluția climatică; prin urmare, Comitetul solicită să se furnizeze o listă exhaustivă a proiectelor cărora li se aplică această dispoziție; subliniază, în plus, că modificarea propusă contravine principiului subsidiarității. Incluziunea unor specificații și criterii suplimentare contravine principiului formulat în considerentul 11 al Directivei privind evaluarea impactului asupra mediului, conform căruia, în vederea luării unor decizii obiective, statele membre trebuie să li se lase o marjă de manevră, inclusiv pentru a se ține seama de particularitățile naționale. Sfera criteriilor de care trebuie să se țină seama și gradul lor de detaliere depășesc limitele în care se pot adopta dispoziții obligatorii la nivelul Uniunii;

F. *Delimitarea domeniului de aplicare al evaluării – articolul 5 alineatul (2)*

23. constată cu satisfacție că propunerea Comisiei Europene privind delimitarea obligatorie a domeniului de aplicare al evaluării dă curs recomandării anterioare formulate de CoR privind îmbunătățirea calității informării și raționalizarea procesului de evaluare a impactului asupra mediului; respinge însă introducerea unei obligații generale privind procedura de delimitare a domeniului de aplicare. Responsabilitatea asigurării unui domeniu de aplicare și a unui nivel de detaliu adecvat ar trebui să-i revină în continuare inițiatorului proiectului; ar trebui să se evite creșterea considerabilă a costurilor pe care trebuie să le suporte inițiatorul proiectului și autoritățile implicate;

24. recomandă ca delimitarea domeniului de aplicare al evaluării să fie completată cu introducerea unor orientări ale Comisiei Europene sau ale statelor membre cu privire la conținutul specific unui anumit sector, în cazul în care aceasta ar contribui la asigurarea calității unei EIA și să se colecteze toate aspectele relevante pentru luarea deciziilor;

25. critică propunerea de la articolul 5 alineatul (2) litera (a) cu privire la deciziile și avizele care trebuie obținute, pe cea de la litera (c) cu privire la definirea de către autoritatea competentă a etapelor individuale ale procedurii și a duratei acestora și pe cea de la litera (d) privind stabilirea unor alternative rezonabile la proiectul propus și particularitățile acestora;

G. *Îmbunătățirea calității rapoartelor de mediu – articolul 5 alineatul (3)*

26. este de părere că obligația de asigurare a calității raportului de mediu ar trebui să-i revină în continuare inițiatorului proiectului. Ar trebui păstrată o distincție între asigurarea calității la pregătirea rapoartelor de către inițiatori și asigurarea calității la verificarea rapoartelor de către autoritatea competentă. Comitetul recunoaște totodată că, pentru a garanta independența analizelor în raport cu inițiatorul proiectului, controlul calității rapoartelor trebuie să fie mai riguros;

27. este de părere că Directiva EIA ar trebui să țină seama de diferitele sisteme de verificare a rapoartelor de mediu existente în statele membre, precum și în cadrul administrațiilor locale și regionale. Sistemele utilizate nu prevăd doar o colaborare cu experți externi și cu comitete de experți, cum reiese din propunerea Comisiei Europene, ci și cu alte entități, ca, de exemplu, în cazul statelor membre mai vechi, unde verificarea rapoartelor se face intern, de către autoritățile competente sau de către autoritățile de mediu;

H. Consultarea publică – articolele 6 și 7

28. consideră că Directiva EIA constituie un instrument-cheie pentru participarea cetățenilor la nivel local și regional, pentru a se asigura că se ia în considerare expertiza locală, ținându-se totodată seama de implicațiile în materie de costuri și competențe; salută, prin urmare, introducerea la articolul 6 alineatul (7) a unui termen minim de 30 de zile. Cu toate acestea, introducerea unor termene care depășesc acest termen minim trebuie lăsată la latitudinea statelor membre. În caz contrar, pentru multe întreprinderi și mulți inițiatori de proiecte din sectorul public, procedura s-ar prelungi mai mult decât necesar, existând temerea că publicul interesat va cere aplicarea termenului de 60 până la cel mult 90 de zile, prevăzut la articolul 6 alineatul (7). Aceste termene maxime îngreunează integrarea EIA în procedura de aprobare care trebuie aplicată și contravin obiectivului accelerării planificării. Accelerarea procedurii – avută în vedere la stabilirea termenelor – este obținută mai degrabă prin reglementări naționale diferențiate la nivelul statelor;

29. având în vedere interesele tuturor părților interesate și în conformitate cu principiul potrivit căruia fiecare decizie ar trebui adoptată fără întârzieri nejustificate, propune să se stabilească termene-limită rezonabile pentru transmiterea de informații și pentru pregătirea procesului decizional;

I. Aprobarea dezvoltării – articolul 8

30. subliniază că noile dispoziții de la articolul 8 alineatul (1) ar trebui să fie suficient de flexibile încât să țină seama de diferitele sisteme EIA existente în statele membre. În unele state membre, EIA este o procedură separată gestionată de autoritățile de mediu, aprobarea dezvoltării – acordată de o autoritate diferită – având loc după autorizarea EIA și trebuind să respecte condițiile stipulate în această autorizare. În alte state membre, EIA este integrată în procedura de aprobare a dezvoltării;

31. atrage atenția asupra faptului că noile dispoziții de la articolul 8 nu țin destul seama de sistemul integrat instituit în anumite state membre, în măsura în care aceste dispoziții stabilesc noi precondiții materiale care dau naștere la supra-puneri sau contradicții între legislația sectorială a UE și cea națională. Prin urmare, aceste dispoziții nu ar trebui să facă parte din Directiva EIA, care este considerată strict de natură procedurală;

32. subliniază că ar putea apărea unele probleme procedurale ca urmare a introducerii noii dispoziții de la articolul 8 alineatul (2), conform căreia, dacă se constată că un proiect va avea efecte negative semnificative asupra mediului, autoritatea

competentă, în strânsă cooperare cu autoritățile de mediu și cu inițiatorul proiectului, examinează necesitatea revizuirii raportului de mediu și a modificării proiectului, precum și necesitatea adoptării unor măsuri suplimentare de atenuare sau compensatorii;

33. subliniază că termenul lung necesar pentru obținerea aprobării pentru dezvoltare dă naștere unui real pericol ca articolul 8 alineatul (4) al directivei modificate să fie invocat în mod frecvent, acesta prevăzând că, înainte de luarea unei decizii de acordare sau neacordare a aprobării de dezvoltare, autoritatea competentă ar trebui să verifice dacă informațiile din raportul de mediu menționat la articolul 5 alineatul (1) sunt actualizate, în special cele privind măsurile avute în vedere pentru prevenirea, reducerea și, dacă este posibil, compensarea tuturor efectelor negative semnificative asupra mediului;

34. recomandă ca durata de valabilitate a unei EIA să fie specificată în directivă, întrucât această măsură ar putea contribui la calitate și, prin urmare, la eficiența evaluării;

35. critică stabilirea unor termene obligatorii pentru deciziile de încheiere a unei EIA pentru proiecte [articolul 8 alineatul (3)]. Astfel, pe de o parte, pentru multe întreprinderi și pentru mulți inițiatori de proiecte din sectorul public, procedura se poate prelungi excesiv. Pe de altă parte, dispozițiile de la articolul 8 alineatul (3) nu țin cont suficient de faptul că, în special în cazul proiectelor de infrastructură de mare anvergură, sunt necesare evaluări ample și de lungă durată, care nu pot fi efectuate la standardele cerute în termenul prevăzut. Așadar, contrar considerentului 22 din propunerea de directivă, există riscul ca, în cazul stabilirii unor termene concrete, să se ajungă la reducerea standardelor înalte de protecție a mediului, ceea ce ar avea urmări negative asupra securității juridice. Accelerarea procedurii, urmărite prin stabilirea termenelor, poate fi obținută într-un mod mai corespunzător prin stabilirea de către statele membre a unor reglementări naționale diferențiate;

J. Monitorizarea posibilelor efecte semnificative asupra mediului și a măsurilor de atenuare/compensare – articolul 8 alineatul (2), articolul 9, anexa IV

36. solicită armonizarea diferitelor terminologii utilizate pentru măsurile corective în întregul text al propunerii; de exemplu, în timp ce la articolul 8 alineatul (2) figurează termenul *măsuri compensatorii* („*compensation measures*”), la articolul 9 și în anexa IV se utilizează sintagma *măsuri [...] de compensare a efectelor negative semnificative* („*offset measures*”);

37. atrage atenția asupra faptului că monitorizarea nu ar trebui să afecteze necesitatea unei analize detaliate a consecințelor semnificative și a atenuării și compensării lor de către inițiatorul proiectului, și nici principiul prevenirii sau pe cel al precauției. Acest lucru înseamnă că incertitudinea cu privire la consecințele semnificative ale unui proiect planificat nu ar trebui să conducă la o situație în care, în loc să se încerce atenuarea/compensarea acestora, proiectul este autorizat sub simpla rezervă a unei obligații de monitorizare; o astfel de situație ar putea crea și dificultăți ulterioare în cazul în care proiectul trebuie readaptat în funcție de impactul său. Articolul 8 alineatul (2) al doilea paragraf este problematic. Potrivit acestuia, implementarea și eficacitatea măsurilor de atenuare și de compensare ar trebui controlate, ceea ce echivalează în practică cu un proces de monitorizare. Nu este clar aici de ce autoritatea de autorizare ar trebui să instituie măsuri de monitorizare a efectelor negative semnificative asupra mediului dacă este convinsă de eficacitatea măsurilor de atenuare și compensare, din moment ce în practică există deja suficientă experiență în acest sens. Obligația de a efectua monitorizări sistematice pare disproporționată și ar crea o povară inadmisibilă pentru inițiatorul proiectului. De regulă, necesitatea monitorizării efectelor negative semnificative asupra mediului poate fi stabilită de numai de la caz la caz de către autoritatea de autorizare;

K. Monitorizarea transpunerii directivei de către statele membre – articolul 12 alineatul (2)

38. critică sarcina administrativă suplimentară pe care le-o creează statelor membre și autorităților regionale și locale

obligația, prevăzută în textul propus al articolului 12 alineatul (2), de a colecta informațiile noi și de a le furniza Comisiei Europene în vederea monitorizării transpunerii directivei;

L. Competența Comisiei Europene de a adopta acte delegate cu privire la anexele II.A, III și IV – articolul 12a

39. se opune delegării către Comisia Europeană a competenței de a adopta acte delegate în vederea facilitării adaptării anexelor II.A, III și IV la progresele tehnice și științifice; consideră că toate anexele ar trebui să facă obiectul procedurii legislative ordinare, întrucât ele sunt strâns legate de cerințele EIA prevăzute în directivă;

M. Dispoziții tranzitorii

40. solicită ca dispozițiile tranzitorii de la articolul 3 să fie formulate astfel încât evaluarea impactului asupra mediului în cazul proiectelor aflate într-un stadiu avansat al procedurilor să se realizeze în conformitate cu dispozițiile actualei Directive EIA. Această măsură s-ar putea aplica, de exemplu, în cazul în care s-a întocmit deja un raport de mediu în conformitate cu articolul 5 sau proiectul a fost deja anunțat public.

II. RECOMANDĂRI DE AMENDAMENTE

Amendamentul 1

Articolul 2 alineatul (3) din Directiva EIA

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
3. Proiectele în cazul cărora obligația de a efectua evaluări ale efectelor asupra mediului decurge simultan din prezenta directivă și din alte acte legislative ale Uniunii trebuie să facă obiectul unor proceduri coordonate sau comune care îndeplinesc cerințele legislației relevante a Uniunii.	3. Proiectele în cazul cărora obligația de a efectua evaluări ale efectelor asupra mediului decurge simultan din prezenta directivă și din alte acte legislative ale Uniunii ~~trebuie~~ pot să facă obiectul unor proceduri coordonate sau comune care îndeplinesc cerințele legislației relevante ~~următoarelor~~ <u>următoarelor acte legislative ale Uniunii: Directiva privind emisiile industriale, Directiva privind habitatele, Directiva-cadru privind apa, Directiva-cadru Strategia pentru mediul marin și Directiva privind eficiența energetică;</u>
...	...
Statele membre numesc o singură autoritate care este responsabilă cu facilitarea procedurii de aprobare a dezvoltării pentru fiecare proiect.	Statele membre numesc <u>una sau mai multe autorități responsabile de facilitarea procedurii de evaluare a impactului asupra mediului; autoritatea numită poate fi autoritatea responsabilă de procedura</u> de aprobare a dezvoltării ~~pentru fiecare proiect.~~

Expunere de motive

Procedurile coordonate sau comune ar trebui să fie voluntare, nu obligatorii. Pentru mai multă claritate juridică, ar trebui să se precizeze fără ambiguitate ce alte acte legislative ale UE ar fi afectate de această dispoziție. Amendamentul propus se explică prin faptul că în unele state membre o astfel de obligație ar fi foarte greu de dus la îndeplinire, având în vedere ierarhizarea și competențele specifice ale diferitelor autorități implicate în acest proces.

Amendamentul 2

Articolul 3 din Directiva EIA

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p>Evaluarea impactului asupra mediului identifică, descrie și evaluează într-o manieră corespunzătoare, în funcție de fiecare caz și în conformitate cu articolele 4-11, efectele semnificative directe și indirecte ale unui proiect asupra următorilor factori:</p> <p>a) populația, sănătatea umană și biodiversitatea, acordând o atenție specială speciilor și habitatelor protejate în temeiul Directivei 92/43/CEE a Consiliului (*) și al Directivei 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului (**);</p> <p>b) terenurile, solul, apa, aerul și schimbările climatice;</p> <p>c) bunurile materiale, patrimoniul cultural și peisajul;</p> <p>d) interacțiunea dintre factorii menționați la literele (a), (b) și (c);</p> <p>e) expunerea, vulnerabilitatea și reziliența factorilor menționați la literele (a), (b) și (c), la riscurile de dezastre naturale și antropice.</p>	<p>Evaluarea impactului asupra mediului identifică, descrie și evaluează într-o manieră corespunzătoare, în funcție de fiecare caz și în conformitate cu articolele 4-11, efectele semnificative directe și indirecte ale unui proiect asupra următorilor factori:</p> <p>a) populația, sănătatea umană și biodiversitatea, acordând o atenție specială speciilor și habitatelor protejate în temeiul Directivei 92/43/CEE a Consiliului (*) și al Directivei 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului (**);</p> <p>b) terenurile, solul, apa, aerul și schimbările climatice;</p> <p>c) bunurile materiale, <u>în funcție de expunerea lor la factorii de mediu</u>, patrimoniul cultural și peisajul;</p> <p>d) interacțiunea dintre factorii menționați la literele (a), (b) și (c);</p> <p>e) expunerea, vulnerabilitatea și reziliența factorilor menționați la literele (a), (b) și (c), la riscurile de dezastre naturale și antropice.</p>

Amendamentul 3

Articolul 5 alineatele (1) și (2) din Directiva EIA

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p>1. Dacă evaluarea impactului asupra mediului trebuie realizată în conformitate cu articolele 5-10, inițiatorul pregătește un raport de mediu. Raportul de mediu se bazează pe elementele stabilite în temeiul alineatului (2) din prezentul articol și include informații care pot fi solicitate în mod rezonabil în scopul luării unor decizii în cunoștință de cauză privind impacturile proiectului propus asupra mediului, ținând seama de actualele cunoștințe și metode de evaluare, de caracteristicile, capacitatea tehnică și amplasarea proiectului, de caracteristicile impactului potențial, de alternativele la proiectul propus și de măsura în care anumite aspecte (inclusiv evaluarea alternativelor) sunt evaluate într-un mod mai corespunzător la diferite niveluri, inclusiv la nivel de planificare, sau pe baza altor cerințe de evaluare. Lista detaliată a informațiilor care trebuie furnizate în raportul de mediu este specificată în anexa IV.</p> <p>2. Autoritatea competentă, după consultarea autorităților menționate la articolul 6 alineatul (1) și a inițiatorului, stabilește domeniul de aplicare și nivelul de detaliu al informațiilor care trebuie incluse de către inițiatorul proiectului în raportul de mediu, în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol. Concret, autoritatea competentă stabilește:</p>	<p>1. Dacă evaluarea impactului asupra mediului trebuie realizată în conformitate cu articolele 5-10, inițiatorul pregătește un raport de mediu. Raportul de mediu se bazează <u>pe enumerarea din anexa IV și, dacă este cazul</u>, pe elementele stabilite în temeiul alineatului (2) din prezentul articol și include informații care pot fi solicitate în mod rezonabil în scopul luării unor decizii în cunoștință de cauză privind impacturile proiectului propus asupra mediului, ținând seama de actualele cunoștințe și metode de evaluare, de caracteristicile, capacitatea tehnică și amplasarea proiectului, de caracteristicile impactului potențial, de alternativele la proiectul propus și de măsura în care anumite aspecte (inclusiv evaluarea alternativelor) sunt evaluate într-un mod mai corespunzător la diferite niveluri, inclusiv la nivel de planificare, sau pe baza altor cerințe de evaluare. Lista detaliată a informațiilor care trebuie furnizate în raportul de mediu este specificată în anexa IV.</p> <p>2. ~~Autoritatea competentă, după consultarea autorităților menționate la articolul 6 alineatul (1) și a inițiatorului, stabilește~~ <u>înainte de a se pronunța cu privire la evaluarea impactului asupra mediului, autoritatea competentă poate stabili</u> domeniul de aplicare și nivelul de detaliu al informațiilor care trebuie incluse de către inițiatorul proiectului în raportul de mediu, în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol, <u>după consultarea, în prealabil, a autorităților, menționată la articolul 6 alineatul (1) și, dacă este cazul, a inițiatorului</u>. Concret, autoritatea competentă stabilește:</p>

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
a) deciziile și avizele care trebuie obținute;	a) ~~deciziile și avizele care trebuie obținute;~~
b) autoritățile și publicul care ar putea fi implicat;	b ~~a~~) autoritățile și publicul care ar putea fi implicat;
c) etapele individuale ale procedurii și durata acestora;	e) ~~etapele individuale ale procedurii și durata acestora;~~
d) alternative rezonabile relevante la proiectul propus și particularitățile ale acestora;	e ~~b~~) ~~alternative rezonabile relevante la proiectul propus și particularitățile ale acestora;~~
e) caracteristicile de mediu menționate la articolul 3 care pot fi afectate în mod semnificativ;	e ~~c~~ b) caracteristicile de mediu menționate la articolul 3 care pot fi afectate în mod semnificativ;
f) informațiile relevante care trebuie furnizate cu privire la particularitățile unui anumit proiect sau tip de proiect;	f ~~d~~ c) informațiile relevante care trebuie furnizate cu privire la particularitățile unui anumit proiect sau tip de proiect;
g) informațiile și cunoștințele disponibile și obținute la alte niveluri ale procesului decizional sau prin intermediul altor acte legislative ale Uniunii, precum și metodele de evaluare care trebuie utilizate. (...)	g ~~e~~ d) informațiile și cunoștințele disponibile și obținute la alte niveluri ale procesului decizional sau prin intermediul altor acte legislative ale Uniunii, precum și metodele de evaluare care trebuie utilizate.
	<u>Autoritatea competentă poate stabili aspectele sus-menționate la solicitarea inițiatorului sau din oficiu, în orice etapă a procesului de evaluare, atunci când depistează o deficiență în informațiile la care se referă literele a), b), c), d) și e).</u>

Expunere de motive

Aspectele legate de deciziile și avizele care trebuie obținute, precum și de etapele individuale ale procedurii și durata acestora ar trebui definite în cadrul dreptului procedural intern. În plus, nu intră în sarcina autorității competente să elaboreze alternative la proiectul propus. Se respinge o asemenea transferare a planificării și responsabilității proiectului de la inițiatorul proiectului la autoritatea competentă

Amendamentul 4

Articolul 5 alineatul (3) din Directiva EIA

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
3. Pentru a se garanta integralitatea și nivelul suficient al calității rapoartelor de mediu menționate la articolul 5 alineatul (1):	3. Pentru a se garanta integralitatea și nivelul suficient al calității rapoartelor de mediu menționate la articolul 5 alineatul (1):
a) inițiatorul proiectului se asigură că raportul de mediu este pregătit de experți acreditați și competenți din punct de vedere tehnic	a) inițiatorul proiectului se asigură că raportul de mediu este pregătit de experți <u>externi sau interni</u> acreditați și competenți din punct de vedere tehnic sau de autoritățile de mediu
sau	sau
b) autoritatea competentă se asigură că raportul de mediu este verificat de experți acreditați și competenți din punct de vedere tehnic și/sau de comitete de experți naționali. (...)	b) autoritatea competentă se asigură că raportul de mediu este verificat de experți <u>externi sau interni</u> acreditați și competenți din punct de vedere tehnic <u>sau de autoritățile de mediu</u> și/sau de comitete de experți naționali. (...)

Expunere de motive

Directiva EIA ar trebui să țină seama de diferitele sisteme de verificare a rapoartelor de mediu existente la nivel național, regional și local. Sistemele utilizate nu prevăd doar o colaborare cu experți externi și cu comitete de experți, ci și cu alte entități, cum se întâmplă deseori în cazul statelor membre în care verificarea

rapoartelor se poate face intern, de către autoritățile competente sau de către autoritățile de mediu. Formularea propusă arată că atât inițiatorul, cât și autoritatea competentă trebuie să se asigure că raportul de mediu este verificat de o entitate competentă.

Amendamentul 5

Articolul 8 alineatul (1) din Directiva EIA

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p>1. Rezultatele consultărilor și informațiile colectate în temeiul articolelor 5, 6 și 7 se iau în considerare în cadrul procedurii de aprobare a dezvoltării. În acest scop, decizia de acordare a aprobării de dezvoltare trebuie să conțină următoarele informații:</p> <p>(...)</p> <p>d) (...)</p> <p>(...)</p>	<p>1. Rezultatele consultărilor și informațiile colectate în temeiul articolelor 5, 6 și 7 se iau în considerare în cadrul procedurii de aprobare a dezvoltării. În acest scop, decizia de acordare a aprobării de dezvoltare trebuie să conțină următoarele informații <u>suplimentare</u>:</p> <p>(...)</p> <p>d) (...)</p> <p><u>Condițiile de mai sus se consideră îndeplinite dacă, în temeiul articolului 2 alineatul (2), statele membre instituie, în scopul aplicării prezentei directive, o procedură separată pentru a se conforma dispozițiilor acesteia și dacă decizia adoptată după încheierea evaluării impactului asupra mediului cuprinde informațiile prevăzute la literele (a)-(d) și dacă s-au instituit norme corespunzătoare pentru îndeplinirea condiției prevăzute la articolul 8 alineatul (4). (...)</u></p>

Expunere de motive

Articolul 8 alineatul (1) nu ține seama într-o măsură suficientă de diferitele sisteme EIA existente în statele membre. În unele state membre, EIA este o procedură separată, gestionată de autoritățile de mediu, aprobarea dezvoltării – acordată de o autoritate diferită – având loc după autorizarea EIA și trebuind să respecte condițiile stipulate în această autorizare. În alte state membre, EIA este integrată în procedura de aprobare a dezvoltării.

Amendamentul 6

Articolul 8 alineatul (4) din Directiva EIA

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p>Înainte de luarea unei decizii privind acordarea sau neacordarea aprobării de dezvoltare, autoritatea competentă verifică dacă informațiile din raportul de mediu menționat la articolul 5 alineatul (1) sunt actualizate, în special în ceea ce privește măsurile avute în vedere pentru prevenirea, reducerea și, dacă este posibil, compensarea eventualelor efecte negative semnificative.”</p>	<p>~~Înainte de luarea unei decizii privind acordarea sau neacordarea aprobării de dezvoltare, autoritatea competentă verifică dacă informațiile din raportul de mediu menționat la articolul 5 alineatul (1) sunt actualizate, în special în ceea ce privește măsurile avute în vedere pentru prevenirea, reducerea și, dacă este posibil, compensarea eventualelor efecte negative semnificative.”~~</p> <p><u>EIA are o valabilitate de patru ani. Dacă se constată că informațiile furnizate în raportul de mediu sunt încă actuale, autoritatea competentă va prelungi această perioadă cu doi ani. Dacă se constată că informațiile furnizate în raportul de mediu nu mai sunt actuale, autoritatea competentă cere inițiatorului de proiect să actualizeze raportul.</u></p>

Expunere de motive

În multe faze ale procedurii, autoritatea competentă poate solicita inițiatorului de proiect informații relevante sau suplimentare, mai ales dacă se constată că informațiile din raportul de mediu nu mai sunt actuale. Precizarea termenului de valabilitate a EIA este o soluție mai bună de creștere a calității și eficienței evaluărilor.

Amendamentul 7

Articolul 11 alineatul (3) din Directiva EIA

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(3) Statele membre stabilesc ce înseamnă interes suficient și încălcarea unui drept în conformitate cu obiectivul de a acorda un acces amplu la justiție a publicului interesat. În acest sens, interesul oricărei organizații nonguvernamentale care îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 1 alineatul (2) este considerat suficient în sensul alineatului (1) litera (a) de la prezentul articol. Se consideră că aceste organizații au drepturi care pot fi încălcate în sensul alineatului (1) litera (b) de la prezentul articol.	(3) Statele membre stabilesc ce înseamnă interes suficient și încălcarea unui drept în conformitate cu obiectivul de a acorda un acces amplu la justiție a publicului interesat. ~~În acest sens, interesul oricărei organizații nonguvernamentale~~ În principiu, se consideră că o organizație nonguvernamentală care îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 1 alineatul (2) este ~~considerat suficient~~ <u>îndreptătită să înainteze recurs</u> în sensul alineatului (1) litera (a) de la prezentul articol. Se consideră că aceste organizații au drepturi care pot fi încălcate în sensul alineatului (1) litera (b) de la prezentul articol.

Expunere de motive

Prezentul amendament are scopul de a le asigura tuturor ONG-urilor recunoscute la nivel național dreptul de a înainta un recurs.

Amendamentul 8

Articolul 12 alineatul (2) din Directiva EIA

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
2. În special, o dată la șase ani, începând de la data specificată la articolul 2 alineatul (1) din Directiva XXX [OPOCE, vă rugăm să introduceți nr. prezentei directive], statele membre informează Comisia cu privire la: (...) f) costul mediu al procesului de evaluare a impactului asupra mediului.	2. În special, o dată la șase ani, începând de la data specificată la articolul 2 alineatul (1) din Directiva XXX [OPOCE, vă rugăm să introduceți nr. prezentei directive], statele membre informează Comisia cu privire la: (...) f) <u>dacă este posibil</u> , costul mediu al procesului de evaluare a impactului asupra mediului.

Expunere de motive

Întrucât informațiile referitoare la costul rapoartelor de mediu sunt date protejate, nu va fi întotdeauna posibil să se precizeze costul mediu al evaluărilor impactului asupra mediului.

Amendamentul 9

Articolul 3

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Proiectele în cazul cărora cererea de aprobare de dezvoltare a fost depusă înainte de data menționată la articolul 2 alineatul (1) primul paragraf și în cazul cărora evaluarea impactului asupra mediului nu a fost finalizată înainte de data respectivă trebuie să respecte obligațiile menționate la articolele 3-11 din Directiva 2011/92/UE, astfel cum a fost modificată prin prezenta directivă.	Proiectele în cazul cărora cererea de aprobare de dezvoltare a fost depusă înainte de data menționată la articolul 2 alineatul (1) primul paragraf și în cazul cărora evaluarea impactului asupra mediului nu a fost finalizată înainte de data respectivă <u>și nu a fost întocmit un raport de mediu în conformitate cu articolul 5 și nu a fost publicat proiectul</u> , trebuie să respecte obligațiile menționate la articolele 3-11 din Directiva 2011/92/UE, astfel cum a fost modificată prin prezenta directivă.

Expunere de motive

În conformitate cu articolul 3, orice procedură pentru care nu s-a finalizat evaluarea impactului asupra mediului înainte de expirarea termenului de transpunere a prezentei directive se va supune prevederilor directivei revizuite, indiferent de stadiul în care se află procedura. Această măsură tranzitorie ar duce, în multe cazuri, la repetarea unor etape ale procedurii și astfel ar rezulta costuri considerabile pentru inițiatorii proiectelor și autorități. Această măsură ar fi excesivă, dat fiind că nu este vorba de proiecte pentru care s-ar introduce obligativitatea evaluării impactului asupra mediului, ci de proiecte pentru care exista anterior această obligativitate. Prin urmare, măsura tranzitorie de la articolul 3 ar trebui formulată astfel încât evaluarea impactului asupra mediului în cazul proiectelor aflate într-un stadiu avansat al procedurilor să se realizeze în conformitate cu dispozițiile actualei Directive EIA.

Bruxelles, 30 mai 2013

Președintele
Comitetului Regiunilor
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO
